

STSJ de Castella-La Manxa de 25 de gener de 2016, recurs 131/2014

No constitueix ingrés de nou personal, en relació amb la prohibició de nomenar i contractar personal, la convocatòria d'una plaça que figurava a la plantilla i a la RLLT des de feia més de 15 anys (accés al text de la sentència)

Un ajuntament **va convocar el 2012 una plaça mitjançant concurs-oposició lliure, per cobrir-la de manera fixa. L'Advocacia de l'Estat va impugnar** tant la resolució que aprovava les bases com la convocatòria. Argumentava que l'art. 3 del *Real Decreto-ley 20/2011, de 30 de diciembre, de medidas urgentes en materia presupuestaria, tributaria y financiera para la corrección del déficit público* **prohibia la incorporació de nou personal durant 2012.**

El TSJ sosté que no es produeix una incorporació de nou personal, en oposició a allò postulat per l'Advocacia de l'Estat. Assenyala que **la plaça estava dotada pressupostàriament i hi figurava a la RLLT des de feia més de 15 anys.** Igualment, estava **coberta per un treballador indefinit no fix**, que havia adquirit aquesta condició quan se'l va contractar irregularment per a una obra o servei determinat que s'havia perllongat més enllà de l'estacionalitat dels treballs que havien determinat la seva contractació, a més d'efectuar-se sense convocatòria o concurs públic. **La convocatòria pretenia simplement posar fi a la irregularitat mitjançant concurs-oposició lliure.**

Considerant aquests fets, **no es tracta de substituir un treballador temporal per un de fix ni suposa un augment de la despesa pública.** Segons el TSJ sembla un absurd que l'Administració de l'Estat, amb la impugnació de la convocatòria, es pugui oposar a aquesta legalització tenint en compte els interessos que defensa.

Quant a l'absència d'increment de la despesa pública, el TSJ **hi aprofundeix tot remarquant que la dotació pressupostària s'havia repetit periòdicament un any darrere l'altre des d'en feia ja 15 i, d'altra banda, com manifesta l'ajuntament, l'anul·lació de la convocatòria, a més de suposar la perpetuació de la il·legalitat comesa, no ajudaria a la contenció de la despesa sinó que l'augmentaria:** en primer lloc, es produiria el reingrés de l'anterior ocupant de la plaça, a qui s'haurien de pagar els salaris deixats de percebre i, en segon lloc, s'hauria d'indemnitzar el treballador que va guanyar la plaça, el qual es veuria obligat a abandonar-la com a conseqüència de la readmissió anterior.

Per tot això, desestima el recurs i atorga validesa a l'actuació municipal.